

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice št. 16.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
60 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 59.

V Ljubljani v petek 9. maja 1884.

Tečaj I.

Delavsko pravo v obrtnem odseku.

Nenavaden prizor se sedaj opazuje v našem državnem zboru: obe parlamentarni stranki, sicer tako protivni v vseh načelnih vprašanjih, sta se sedaj vsaj v jedni zadevi zedinili ter skupno nasprotujeta vladni predlogi o pogodbi s Severno železnico. Sporazumljenje na nevtralnem ozemlju gmotnih in gospodarstvenih interesov toliko ugaja državnim koristim, da Taaffovo ministertvo sigurno ne bi ugovarjalo, ako se njegov pogodbinari načrt kot krvavo darilo žrtvuje na oltarju srečno dognane sprave. Toda navzlic temu bode kmalu prenehalo kratko premirje, po naši parlamentarni sobani bode se zopet razlegel bojni krik, zopet se bode iz govorniške orožarnice na dan tiralo raznovrstno bojno orodje, in okovani od nog do glave stali si bodo nasproti stari protivniki, Montecchi in Capuletti, naše zbornice, avtonomna stranka in levičarska opozicija!

Vsaj če se oziramo na dosedanje skušnje, se nam vsiljuje to prepričanje. Stranke v državnem zboru se ne ločijo zgolj po narodnih in političnih nazorih, med njimi zeva tudi globoko brezdrno gospodarstvenega protivrja. Ogrorna večina levičarskih poslancev se poteguje za neomejeno nadvlado premočnega kapitala, navdušuje se za načela zastarele manchesterske šole. Zmiraj še prisegajo pri jednostranskem Smithovem nauku, da je človeško delo blago kakor vsako drugo, da se veljava njegova ravna le po razmerji iskalcev in ponudnikov. Če se mnogo dela išče, potem poskoči njegova vrednost, če se malo povprašuje po njem, pada njegova cena. Zasluga avtonomne stranke pa je, da se je uže zdavna in z vso odločnostjo protivila tem krivim pro-rokom in njih napačnim doktrinam. Nikdar ni prezirala desnica etični moment pri delavcu, vedno je spoštovala v njem božjo podobo, v delu žuljavih njegovih rok dihla božanstva, ki vladuje svetovom. To nasprotje se je pokazalo pri vsakem važnejšem gospodarstvenem

vprašanji, pri debati o postavi zoper oderuhe, pri obrtnem zakonu, pri določbah, namenjenih kmetškemu stanu, in v vsej svoji ostrosti se bode z nova obelodanilo pri razgovoru o delavskem pravu, kateri se bode pričel uže s prihodnjim tednom.

Poročevalec obrtnega odseka, grof Egbert Belcredi, je dodal svojemu operatu zanimivo motivno poročilo, katero s svojega stališča po vsem odobravamo. Skoraj da obžalujemo, da je avtonomna večina odsekov bila preveč obzirna in prizanesljiva v očigled liberalni manjšini. Marsikatero določbo bi si želeli bolj koncizno, bolj odločno, vendar se v obče strinjamo z idejami, katere se razodevajo v končnem operatu obrtnega odseka in njegovega zaslužnega poročevalca.

In kako bi tudi ne! Še ni minulo sto let, odkar se je v vihrav velike francoske revolucije porodila novodobna društvena sistema, burno pozdravljena od najplemenitejših veleumov vseh narodov. V potocih krvi so se uničile predprave privilegovanih stanov, kapital in delo dobila sta proste roke, in kratkovidni človeški rod sanjaril je o zlatega veku. Kratke sanje! Pač je izginil neznosni razloček med plemenitašem in ubogo plebejsko paro, emfatično se je naglašala enakost človečanstva, padle so ločilne meje med raznimi stanov — toda takoj se je pokazalo novo in bolj skeleče nasprotje, razloček namreč med bogatinom in revežem. In človečanstvo, ki je na enkrat na svojih otrpelih rokah čutilo hujše verige nego kedaj, moralo se je klanjati prvenstvu kapitala, svetu je oblastno gospodovalo brezmerno se množče bogastvo, *sancta majestas divitiarum* podjarmila si je celo državno oblast in z tihih srdom se je vprašal ubogi delavec: „Kaj mi koristi postavno zjamčena enakopravnost, ako se v javnem življenji povsod le razodeva najkrutejša različnost?“

Iz tega fundamentalnega protivrja dvignilo se je ono odurno Meduzino obličje, katero s plahim strahom imenujemo: socijalno vprašanje. Gola neumnost sevéda, ako plitvi fra-

zeologi z resnobnim obrazom deklamujejo, da se mora odpraviti nejednakost. To je nemogoče! Dokler bode svet obstal ter človeški rod bival na njegovem površji, bode pri vsakem društvenem ustroji in v sleherni človeški skupini se prikazalo nejednako razmerje med posameznimi silami. Bistveni razloček med raznimi oblikami organskega in anorganskega življenja je prvi pogoj cele stvaritve, zanikajte ga in uničili ste krasoto božjega umotvora! Toda, da razloček ne presega svojih mej, da se ne ponavlja težko odpravljeno robstvo sužnega delavca v novi neznosni obliki, da se tudi težaku varuje njegovo eksistenčno pravo ter vsakemu omogoči, razvijati njegove duševne in telesne zmožnosti — na to paziti, je sveta dolžnost državne uprave, in moderna država nima lepšega poklica, nego s krepko roko odpravljati mnogobrojne krivice, katere se z elementarno silo porojajo iz družbenega našega ustroja, ter tako postati korektiv društvenim zmotam.

S tega stališča z veseljem pozdravljamo nasvete obrtnega odseka, kateri merijo na to, omejiti za ženske in otroke delo po tovarnah, skrbeti za vzrejo rokodelskih učencev ter določiti dnevni maksimum normalne delavske dobe. O njih vsebini v prihodnjem članku.

Sedanji položaj slovenske politike.

Z Dolenjskega, 7. maja.

Neka francoska razburljivost tiči v slovenskem narodu, in tudi pri nas imamo možé, katerim se je zaklicalo porogljivo očitjanje, spomneče na sličen dogodek iz Thiersovega delovanja za časa francosko-nemške vojske: „V nemškem taboru ste!“ Povestnica smatra se sicer kot vodnica človeštvu, in prošli dogodjaji s svojimi nasledki naj bi bili vzgled vračujočim se podobnim, ali, žalibog, milovanja vredno „subjektivno prepričanje“ kalí čestokrat razsodek; domišljena gotovost, da vzgled v navzočem slučaju ni vzgled, izvira-

jejo se jasnega svojega lica in smebljajo se mu in pozdravljajo ga, z vejami majaje; na sredo Dněpra pa ne smejo pogledati: nihče, razen solnce in sinjega neba, ne gleda tam vanj; redka je ptica, ki prileti do srede Dněpra. Prekrasen je! Ni je reke na svetu, ki bi bila njemu enaka. Čudovit je Dněper tudi o toplih poletnih nočeh, kader vse spi — človek, zver, ptica, in se samo Bog veličastno ozira po nebu in zemlji in veličastno stresa svoje odelo. Od odela sipljejo sezvezde; zvezde se žaré in blišče nad svetom in vse se ob enem odsevajo v Dněpru. Njih vse drži Dněper v temnem svojem krilu; ni ena mu ne ubeži — razen če pogasne na nebu; črni les, posejan s spečimi vranami, in davno razpoke gore silijo se, da bi ga previsele in zakrile z dolgo svojo senco: — zamu! ničesar ni na svetu, kar bi moglo Dněper zakriti. Po polnem sinju, plava v lahnem pritoku po noči in po dnevi, in vidi se tako daleč, kakor sega človeško oko! Od nočnega hladu pritiska in prižima se k bregom, srebrna njegova voda povzdiga se tedaj in spenja kakor réz sablje damaščenke, ali zopet pada in zaspi, ravno

tako sinj. Čudovit je Dněper tudi tedaj in ni mu enake reke na svetu! Kader pa se na nebu kopičijo sinji oblaci v velikanske gore; kader se črni les maja prav do koréna, hrasti pokajo in se strele lomijo med oblaki ter na enkrat osvetlujejo ves svet — strašen je tedaj Dněper! Vodení griči šumé, rohné ob goré, in brizgaje in ječaje valé se nazaj, tulijo in poplavlja v daljavi vse. Takó se ubija stara mati kozaška, ki spremlja svojega sina na vojsko; čvrsto in veselo jaha on vranega konja, roke si je vpil v bók in predrzno potegnul šapko na čelo, ona pa stoka in hiti za njim, prijemajo ga za stremene, lovi uzdo, lomi roke in se zaliva z bridkimi solzami.

Divje črne se med poljóčimi valovi ob-goreli štóri in kameni na visokem bregu. O breg se zaganja čoln, zdaj se spenja kvišku, zdaj zopet pada nizdoli. Kateri kozak je tako predrzen, voziti se v čolnu o takem vremenu, ko se je razsrdil stari Dněper? Vidno ni mu znano, da on požira ljudi, kakor muhe.

Čoln naposled pristane in iz njega stopi čarovnik. On ni vesel, grenka zdi se mu trizna, katero so zvršili kozaki nad ubitim svojim

Listek.

Strašno maščevanje.

(Ruski spisal Nikolaj Vasiljevič Gógolj, poslovenil K. Strekelj.)

(Dalje.)

X.

Čudovit je Dněper o jasnem vremenu, kader goni svoje naraslo vodovje prosto in polagoma med gozdi in lesovi. Tedaj ne buči in ne rohni; gledaš in ne znaš, ali se njegova veličastna širjava premika ali ne, in zdi se ti, kakor bi bil ves zlit iz stekla, kakor bi se ta sinja, zrcalna cesta, nezmerjena gledé širokosti in brez konca gledé dolgoti, rila in vila po zelenem svetu. Prijetno je tedaj tudi žarkemu solncu, ogledovati se z višine in pogrezati svoje žarke v hlad steklenih vodá, prijetno je nabrežnim lesom, jasno bliščati se v vodáh. Zelenolasci! ob enem s poljskimi cveticami gnetejo se k vodam, priklanjajo se in gledajo vánje, ali ne nagledajo se, ne naradu-

joča iz goljufive ocene premis, je, ki učini, da jeden vidi pretego na tej, drugi na oni strani razsodne tehtnice. Da, subjektivna uverenost, kolikoršna ji je veljava, da se je jedro resnice izlušči z vseh strani, ko bi le ne ovirala osvobođenja čistega jedra! To psihološko napačnost čutimo, kjerkoli je treba razrešiti, bodi si zamotano gospodarstveno, bodi si politično vprašanje, ali pa manj jasno zadevo vsakdanjega življenja. Kranjski Slovenci nahajamo se od lanske jeseni zopet na kritičnem zibeži, bode li to ali ono pot ukreniti. Na kateri strani bo odločilna pretega, čegava načela zadobé priznanje, razveljavivši nasprotno menenje, da se zopet počne mirno, napredno delovanje? Troje vprašanj imamo, ki nas držé v brezmirni paznosti in napetosti: Kako do brezskrbnosti zagotoviti narodnost svojo, ojačiti jo ter doseči ji občno oblastno pripoznanje; kako ugonobiti nasprotno zaničevanje domačih odpadnikov in nemških tujcev, da smo sami ničnost, da vse moremo in zmoremo jedino z nemščino, in v tretje, katero mesto naj pri nas zavzema nemški jezik. Vsa ta vprašanja so tesno spojena in slednji dve tako rekoč stopljeni v prvem.

Priznavamo pač veljavo in moč nemščine in nemštva; nikedar in nikjer pa ne odobrimo oholega vedenja zaslepljenih severnih sosedov, kakor da je njih jezik, njih omika njim izključni privilegij, in kedor ga hoče deležen biti — naj prodaja samega sebe in narod svoj. Saj je vendar izomika splošna človeška, ne monopolizovana last; vsaka pridobitev, sleherni napredek je obče človešk in jeden narod ga povzame od drugega, da se z njega oporo više spne ter s tako povečano močjo more na novo obče veljavne vspehe dosežati. Tako so delali Nemci in isto naj tudi nam dovolé! Osnovni zakoni slavne države avstrijske obljubujejo nam proste roke; um in zdravo telesno podlogo dal nam je stvarnik — in torej moremo čvrsto stopiti na areno življenja, kjer se bije boj za bitje ali nebitje. Kolikor imamo postav le „na papirji“, delujmo, da se uresniči; kolikor lastnih močij še nismo upotreabili, napnimo jih, in kakoršen bode izid — časten bo! Ne kruta sila, svobodna duševna moč bo odločila. Tak je oni odnošaj Darwinove teorije na socialno in mednarodno tekmovanje, kateri se je v slovenskem časništvu že tolikrat naopak tolmačila. — Orožje nam bodi mila materinščina, kakor vsakemu narodu svoja, um naj ga vodi.

Nemških nasprotnikov vrste, ki nas zavračajo, da je slovenski govor nezmožen, vidno ginevajo, a da se v nam neugodnih razmerah zopet ne ojači, naslanjamo se na vspehe, katere smo že pridobili in ki se množijo neprenehoma. Oni se morajo brez koncesije vrniti v naročje domovine. Nemcem ne prodamo nijednega naših. Nemščino pa hočemo upotrebiti kot slučajno nam bližnji jezik velikega

gospodom. Slano so jo plačali Léhi: štiriinštirideset gospodov se vso opravo in župani, pa triinštirideset hlapcev posečeno je na kosce, ostali pa so s konji vred odgnani v plen, da se prodajo Tatarjem.

Po kamenitih stopnicah spusti se med obgoreliimi debli doli, kjer ima globoko v zemlji iskopano bžnico; duri zaškrpajo in tiho vstopi on; na mizo, s prtom pokrito, postavi posodo in začne z dolgimi svojimi rokami metati vanjo neka neznana zelišča; potem vzame vrč, napravljen iz nekega čudnega drva, zajame ž njim vode in začne prilivati, tiho pregibaje ustne in mrmraje nekakšne rotitve.

V sobi pokaže se rožnata svetloba; strašno je gledati čarovniku v obraz; zdi se krvav, samo globoke gube črne na njem, oči pa so kakor v ognji. Nepošteni grešnik! Uže davno mu je brada osivela in izrit mu je obraz od gub, in ves se je posušil, a vedno še snuje brezbožne načrte. Sredi kože se začne zibati bel oblak, in nekaj veselju podobnega pokaže se na čarovnikovem obrazu. No, zakaj obstoji na enkrat nepremičen, z odprtimi usti, zakaj se ne upa premakniti, in zakaj so se mu lasje na glavi povzdignili kakor ščetine? V oblaku

kulturnega naroda, slično kakor bi gojili francoščino, ko bi s početkom sedanjega stoletja ostali pod žezlom francoskim. Uradi, šole, javni zastopi so naši, tam vladajmo mi in glasilo nam bodi slovenski jezik; ker pa treba, da srpamo od sosednega naroda in ker zahteva občevarje s središči državne uprave in vlade — znati morajo oni, ki se posvetijo javnemu delovanju, tudi nemški jezik. Seveda trčimo tu na marsikako protivje. Kako torej doseči, kar je neogibno zaželeli za ugotavljanje razvitka narodnega? Mogoča sta dva pota: ali krenemo proti vladi, ali pa na njeno stran, ne prenehajoč opominjati jo na opravičene težnje naše. Smo li dosti oblastni, da bi z opozicijo mogli doseči, kar mogočnejši faktorji, n. pr. Čehi, skušajo pridobiti vlado podpirajoč a vedno ponavljaje zahteve svoje?

Naši severni bratje slovanski so na viši stopinji izomike od nas, bodi si, da se ozremo na njih znanstveno in leposlovno polje, bodi si na njih razvito obrtnijo in vzgledno poljedeljstvo; oni imajo mogočno plemstvo, so mnogo številnejši nego mi, podpira jih staročastna povestnica češkega kraljestva, imponujejo s svojim resno možatim vedenjem v politiki, — in vendar so opustili opozicijo! Našim radikalcem pa manjka posebno zadnje imenovanih lastnostij in zatorej odobravamo v ogromni večini zmerno postopanje vladi prijaznih naših deželnih poslancev! Vsaj kolikor je pisatelju teh vrstic znano iz neposrednih in posrednih virov, izrekajo se moške dostojanstveniki v Novem Mestu, Metliki, Črnomlju, Kostanjevici tako. Ako drugod osobna mrznja, slepo smatranje ministerskega predsednika kot Auersperga III., prenapeto, ker brezobzirno domoljubje protivi spravedljivi politiki — obžalujemo tako zaviranje političnega napredka, ki mora neizmerno škodovati našemu ugledu pred svetom; svojim zastopnikom v deželnem zboru pa želimo najboljši vspeh in hvaležni jim bomo za njih trudapolno delovanje!

S.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V večerajšnji seji državnega zbora razpravljalo se je najprej o poročilu odborovem gledé varstva sladkorne industrije. Debata je bila precej živahna. Naposled odobrila se je predložena resolucija. Osnova zakona o zgradbi železnice Mostar-Metković sprejela se je brez debate v drugem in tretjem branji. Potem se je nadaljeval razgovor o zaključkih gosposke zbornice gledé reforme žganjarskega davka. Premembe, nasvetovane od gosposke zbornice, sprejele so se z veliko večino. — Poslanec Reschauer odložil je svoj mandat.

V krogih državnih poslancev suče se govorica še vedno o postopanju poslanca Schönererja. Splošno se priznava, da tako eksce-

pred njim sveti se nekaj čuden obraz. Ne-prošen, nezvan prišel je k njemu v gosti; vedno bolj jasn postaja in nepremično upira vanj svoje oči. Poteze, obrvi, oči, ustne, vse mu je neznano, nikdar v svojem življenji ga ni še videl. Malo je na videž na njem strasnega; ali vendar se ga je polotil neizmeren strah. Neznana čudna glava pa skozi oblak nepremično gleda nanj. Oblak je uže izginil, neznane poteze kažejo se še bolj rezko, in oči se ne obrnejo od njega. Čarovnik ves obledí, kakor platno, zakriči z divjim glasom, kateri ni mu bil svoj, prevrže posodo . . . in vse izgine.

IX.

— Pomiri se, ljuba moja sestra! pravi stari asaul Gorobec, — sanje redko kedaj govoré resnico.

— Vleži se, sestrice! pravi mlada njegova nevesta; — jaz pokličem starko, čarovnico; nji se ne ubrani nobena sila, ona prežene ti nepokojo.

— Nič se ne boj! pravi Gorobčev sin ter prime za sabljo, — nihče ti nenaredi nič zalega.

sivno obnašanje žali in skruni dostojanstvo državnega zbora in vedno bolj vkoreninja se mnenje, da bode najbrže treba s strogimi sredstvi konec storiti takemu postopanju, kajti drugače je mogoče, da se tudi pri nas dogóde taki burni prizori kakor so v Transilvaniji na dnevnem redu. Starčević avstrijske zbornice, gospod vitez Schönerer, rad vidi, da se časih o njem govori, in sicer na način, katerega morda odobravajo le njegovi volilci v Svetlem, ki pa sicer sigurno le malokateremu ugaja. Kričanje in hujskanje imponuje morebiti pri kmetskih zborih, v parlamentarnih zborih pa tako obnašanje ni dostojno.

V ogerskem državnem zboru, ki je bil predvčeranjem nenavadno dobro obiskan, sprejela se je osnova obrtnega zakona z neznatnimi stilističnimi spremembami. Popravek grofa Zichyja, naj se uvedejo obligatorične obrtne zadruga, priporočala in zagovarjala sta predlagatelj in baron Liphay. Pri glasovanju po imenih sprejet je popravek z večino 25 glasov. — V parlamentarnih krogih se v obče misli, da bode opozicija ogerske gosposke zbornice pri razpravljanju zakonske osnove o zidanih nove parlamentne palače zopet prouzročila hudo borbo proti vladnemu predlogu.

Kakor se hrvatskim listom iz Budimpešte poroča, sestel se bode hrvatski sabor 24. maja. Konferenca, katere je imel ban grof Khuen-Hedervary z ogerskimi ministri, imajo vsaj deloma dovoljen vspeh. Železnice, katere se na Hrvatskem navadno pred volitvami obetajo in trasirajo, ne bodo se sicer vse takoj gradile, vendar pa je upati, da se bode zagorska železnica in morebiti tudi krajiška začela zidati uže tekom tega leta. Madjari skrbeli so do sedaj zase tako veledušno, da je res skrajni čas, da se pride na pomoč v gospodarstvenem oziru tako siromašni Hrvatski.

Tuje dežele.

Italijanski vojni minister predložil je pred nekaterimi dnevi zbornici poslancev zakonsko osnovo, vsled katere se ima letni kontingent novincev povišati od 65 000 na 80 000. Kakor računajo italijanski listi, imela bode italijanska vojska, ako se sprejme novi predlog, 540 000 mož redne armade, 200 000 mož tako imenovane *milizia mobile*, t. j. skoro dvakrat toliko, kakor leta 1870. Narod italijanski pozdravil je z veseljem to namero ministrovo, in ni dvojbe, da bode tudi italijanska zbornica pritrdila predlogu. Kjer gre za to, da se osigura in okrepi uglednost in moč države, tam pač ni razlike med italijanskimi strankami.

V rumunski zbornici je zopet vlada v težkih zadregah. Kakor znano, sprejela je zbornica Rosettijev popravek o absolutni svobodi časopisja z veliko večino. Senat pa je ta popravek zavrgel ter določil, da

Čmerno, z motnimi očmi gleda Katarina na vse in ne more k besedi: „Jaz sama sem se ugonobila, ker sem ga ispustila.“ Naposled reče: — Ne da mi mirú! Saj sem uže deset dni pri vas v Kijevu, a bolečine niso ni za kapljo odnehale; mislila sem si; vsaj na tistem bom vzgajala sina na maščevanje . . . strašen, strašen se mi je prikazal v sanjah! Bog vas opari, da bi ga videli! Srcé moje še zdaj ropota. „Jaz razkoljem tvoje dete, Katarina!“ kričal je, „ako se ne omožiš z mano . . .“ Katarina zaječi in vrže se k zibeli, prestrašeno dete pa istegne roke in zakriči.

Sin asaulov kipí in se peni od jeze, ko zasliši te besede.

Razsrdil se je tudi asaul Gorobec sam: — Naj le poskuša, priti sem, nesramni antikrist: izvedel bo, da li je kaj moč v rokah starega kozaka. Bog me vidi, pravi on ter povzdigne kvišku svoje bistre oči: — ali nisem poletel, da bi roko podal svojemu bratu Danilu? Volja njegova je sveta! Našel sem ga uže na hladni postelji, kjer se je vleglo uže mnogo, mnogo kozaškega naroda; kaj pa, ni li bila trizna po njem slavna? Ali smo le enega samega Leha živega ispustili? Pomiri se,

se časnikarski prestopki, tikajoči se razžaljenja kralja, kraljeve rodbine in tujih vladarjev, tudi v bodoče kaznujejo. Zelo verjetno je, da bode ta konflikt prouzročil razpust zakonodajnih zborov, ker nobena zbornica neče popustiti svojih sklepov. V vsakem slučaju imela bode vlada sitnosti. Na zbornico se ne bode moglo uplivati, naj popusti Rosettijev popravek, ker so celo štiri ministri zanj glasovali, a zopet nij mogoče, pregovoriti senat, ker ima v njem konservativna stranka veliko večino. Gospod Bratiano uporabi bode moral ves svoj upliv in vso svojo spretnost, da se oslobodi brez krize iz tega težavnega položaja.

„Polit. Corr.“ priobčuje k vprašanju o egiptovski konferenci važne vesti, koje jasno pričajo, da se bode konferenca morala s političnim delom egiptovskega vprašanja ravno tako baviti, kakor s finančnim. Kar se tiče mesta, v katerem bode konferenca zborovala, ni stvar še dognana, ali ni mogoče, da se bode zbor sešel v Carigradu, ker je Angleška preveč interesirana pri egiptovskem vprašanju in se je torej bati, da bi utegnili v Londonu uplivati na člane konference.

Vprašanje o vojni odškodnini, katero ima Kitajska plačati Francoski za troške v Tonkingu, razpravlja se zopet v političnih krogih. „Correspond. Havas“ poroča, da bode francoski ministerski svet v jedni prihodnjih sej odločil, ima li francoska vojska tako dolgo ostati v Tonkingu, dokler ne bode Kitajska plačala odškodnine ali ne. Admiral Peyron meni, da Francoska ne sme niti jednega vojaka poklicati iz Tonkinga, dokler Kitajska ne bode dala popolnega zadoščenja.

Dopisi.

Iz novomeške okolice, maja mes. [Izv. dop.] (Národne in šolske zadeve.) Da-si naše mesto mnogo nemškega, *rectius* ponemčenega življa šteje (kajti med onimi 400 prebivalci našega mesta, ki so se l. 1880 pri ljudskem štetju izdali za Nemce, je v resnici velika večina nemško govorečih in nemščino ljubečih Slovencev), vendar se v národnem oziru pri nas marsikaj na bolje obrača. Tako prihaja k nam vedno več in več národno mislečih uradnikov višje in nižje vrste, od katerih se za gotovo nadajamo, da se bodo prej ali slej tudi toplo poprijeli našega národnega ognjišča, t. j. čitalnice in „Národnega doma“.

Gledé poslednjega imamo pač zdaj, ko to stvar vodi naš neumorni župan, rodoljubni g. dr. Poznik, trdno upanje, da se bode v kratkem tudi v notranjih prostorih dozidal. Je menda uže toliko delnic podpisanih, da bode skorej zagotovljeno dosti kapitala, s katerim se more potem dozidanje zidarskemu mojstru ali podjetniku izročiti. — In to se

dete moje! nikdo ne bo si upal žaliti te, razen če mene in mojega sina več ne bo.

Končavši te besede, stopi stari asaul k zibel; dete pa je zagledalo na remenu visečo, s srebrom okovano, rudečo lulo njegovo in meh s bliščečim kresalom, potegnilo proti njemu roke in se zasmejalo. — Po očetu se je vrgel! reče stari asaul, vzame lulo s sebe ter mu jo dá: — Še ni vstal iz zibeli in uže misli lulo kaditi!

Tiho vzdihne Katarina in začne poganjati zibel. Zgovoré se, da bodo vkupe prenočili, in čez nekaj časa zaspé vsi; tudi Katarina zadrema.

Na dvoru in v koči bilo je vse tiho, samo oni kozaki niso spali, ki so stali na straži. Na enkrat Katarina zakriči in se probudi, za njo pa se probudé vsi. — Ubit je, zaklan! kriči ona in vrže se k zibel.

Vsi stopijo okoli zibeli in okamené od strahu, ko vidijo, da dete leži mrtvo. Niti enega glasú ne more nihče iz njih spregovoriti, nihče ne vé, kaj naj si misli o neslišnem zločinu.

(Dalje prihodnjič.)

bode baje tudi zgodilo, kajti v obče se ne odobruje, da bi odbor na svojo roko zidanje vodil.

Šolske razmere v mestu in v okolici niso kaj povoljne. Imamo sicer pod vodstvom č. g. oo. franciskanov kaj dobro urejeno deško četverorazrednico v mestu, toda dekliška šola nima še svojega poslopja, in bode n. pr. morala na ulice, kakor hitro bode „Národní dom“ svoje prostore potreboval.

Ker hodijo otroci iz okolice kaj radi v mestno šolo in ker jih uže sedaj, zlasti pri franciskanih kaj radi tudi v šolo sprejemajo, zato se predlaga, da bi se v šolskih zadevah vse bližnje vasi z. Novim Mestom združile in skupno sezidali novo šolsko poslopje z 2 do 4 razredi, največ za deklice, kajti nekaj dečkov ima še prostor v deški četverorazrednici. In to naj bi se skoraj izpeljalo, kajti v bližnji fari šmiheljski so še vedno brez šolskega poslopja.

Govori se pa, da se utegnejo šolske seestre od reda „Nôtre Dame“ v Kandiji pri Novem Mestu naseliti in dekliško šolo ustanoviti. Če se to zgodi, potem pač Šmihel nove in sploh nobene šole potreboval ne bo; pač bode pa treba za tiste oddaljene vasi te fare, ki imajo do mesta 1½ do 2 ure, kje kako novo šolo ustanoviti, morebiti v Smolenji ali Birčini Vasi. Istina je pač to, da je nujna potreba, da se skoraj uredé šolske razmere novomeške in okolice njene. Pri tem naj se pa ozira na skupni interes obeh strank.

Razne vesti.

— (Truplo umrle cesarice Marije Ane) hodilo je v Pragi toliko občinstva kropit, da ste v drenji postali dve gospe nezavestni. Deželni maršal je odpotoval na Dunaj, da se udeleži slovesnega pogreba. Ko so peljali truplo na kolodvor, stala je ogromna množica po cestah od Hradčan do železnice. Pri vseh oknih in na balkonih so gledali ljudje, in celo na strehah in dimnikih bilo je mnogo občinstva. Vojaki so delali špalir, za njimi pa so stala razna društva, korporacije in šolska mladina. Po vseh ulicah gorelo so plinove svetilnice. V dvorni kapeli so bili zbrani razni dostojanstveniki, med njimi cesarski namestnik, župan, deželni maršal z deželnim odborom, policijski vodja in mnogo uradnikov. Kardinal, knez Schwarzenberg je blagoslovil truplo, potem pa so krsto položili na krasen mrtvaški voz in jo peljali med zvonjenjem vseh mestnih zvonov na kolodvor. Tam so čakali mrtvo cesarico general Filipovič z vojaškimi dostojanstveniki, akademična senata obeh univerz in mestni zbor. Kardinal je vnovič blagoslovil truplo, in ob 12. uri zapustil je vlak češko stolnico.

— (Bebci.) Privatni docent dr. Kratter iz Gradca je govoril v znanstveni zdravniški družbi o bebstvu. Tu je dokazoval, da ima geologična sestava in površje zemlje jako velik vpliv na manjše ali večje število bebcov dotičnega kraja. Gorovje jih ima več kot ravnina; prvotnim geologičnim skladom pripadajoči kraji več, kot novejšim geologičnim skladom pripadajoči. Vspehe svojih preiskavanj je sestavil na dveh različnih kartah, na kojih eni predočuje geologične, na drugi pa razmere bebcov. Preračunal je, da pride na 100 000 ljudi na Koroškem 343, na Solnograškem 309, na Štajarskem 240, na Zgornjeavstrijskem 155, na Tirolskem 112, na Spodnjeavstrijskem 79, na Kranjskem 51, na Goriškem 46, v Istriji 36 bebcov. Govor, koji je bil poln zanimivih resnic in opazk, končal je s tem, da bi bila jako dostojna naloga zdravstvenega urada v Avstriji, iskati po uzrokih bebstva. Jako uvaževalno je podedovanje bebstva, posebno nevarno v osamljenih pokrajinah gorskih dolin, kjer je jako pogosta ženitev med sorodniki. Na ta način se dajo razlagati posebno intenzivno središča bebstvu po nekaterih krajih na Koroškem in Štajarskem. Umestno bi bilo tedaj izrečnim bebcem prepovedati stopati v zakon.

— („Sparrenholz, poljubujte Vi dalje.“) Sledeča smešnica se javlja nekemu nemškemu listu: V malem mesteci male nemške državnice je sprejelo vojvoda dvajset belo opravljenih

gospic. Slavnostni odbor za sprejem vojvode jih je postavil v dve vrsti, in sicer deset lepših v prvo, deset menj lepih v drugo vrsto. Ko ugleda 60letni vojvoda lepo prvo vrsto, je bil tako vesel, da je, kar mu je knežja čast dovoljevala, gospice zapovrstjo na čelo poljuboval. Ves osupnen pa postane, ko pride k drugi grši vrsti, ter namigne svojemu adjutantu: „Sparrenholz, poljubujte Vi dalje!“

— (Zdravnikova izreka.) Gospa: „Gospod zdravstveni svetovalec, menite li, da so ostrige zdrave?“ — „Gotovo, milostiva gospa, jaz saj v svojem dolgem zdravnikovanji še nobene nisem imel v lečenji.“

— (Slaba smodka.) Konjar prodaja konja. Po storjenem kupu ponudi mu kupec smodko. Konjar si jo pripravi, pa vidi, da je slaba; ne vleče, zato pravi: „E, veste kaj, gospod kupec, konja mi posodite za en trenotek.“ — „Čemu vam bo?“ — „Vleči mi bo pomagal.“

Domače stvari.

— (Državnemu poslancu dr. Josipu Tonkliču) v Gorici podelil je cesar viteški stan. Čestitamo iz srca!

— (Nadvojvoda Albreht) daroval je cerkvi sv. Jezusovega Srca v Ljubljani 100 gl.

— (Štipendije za umetnike) razpisuje ministerstvo za uk in bogočastje. Nadpolni umetniki, ki nimajo lastnih sredstev za daljše izobraženje, oglašé naj se do 15. julija l. l. pri dotičnih oblastvih rojstne dežele. Štipendije veljajo za pesnike, muzike, podobarje in slikarje.

— (Vjela) je včeraj popoldne vojaška patrolja blizu Dobrave iz vojaške bólnice ubeglega Kotarja; begunec je spal za nekim grmom, ko so ga prijeli vojaki. Železje mu je bil uže nek kovač v Št. Vidu nad Ljubljano odpilil.

— (Tatvine.) Neznani tat ukradl je pušico pri Marijinem znamenju, katero je postavil gospod Predovič na cesti v mestno klavnico. — V Bizoviku štev. 32 ukradeno je bilo zadnje dni perici Ivani Štefančičevi 32 rjuh, ki so lastnina porodišnice v Ljubljani. Vsaka rjuha vredna je 3 gl. in ima rumeno in črno vpisano znamenje: *Gebärhaus*. Tatvine je sumljiva svakinja okradene Štefančičeve, perica Mica Leben iz Bizovika, ki je baje tudi mnogim strankam v Ljubljani izneverila rjuhe in jih nesla v zastavnicu kranjske hranilnice.

— (Umrli) je včeraj popoldne zadnji tako zvani stanovski vratar (*ständischer Portier*) Jakob Žitko, 73 let star. Umrlega je v Ljubljani vsakdo poznal, a tudi po deželi je imel mnogo znancev, namreč one, ki so dohajali v glavno mesto z opravi v deželnem dvorcu (*Burg*), posebno prej, ko so v njem še stanovali cesarski namestniki in pozneje, ko je začel l. 1861 v njem poslovati deželni odbor in deželni uradi in je postal dvorec stanovanje deželnim glavarjem. Ranjki Žitko prišel je z guvernerjem baronom Weingartnom iz Trsta v Ljubljano, kjer je kmalu postal portir; služil je potem pod guvernerjem baronom Schmiedburgom, cesarskim namestnikom grofom Chorinsky-jem, deželnim predsednikom pl. Ulepič-Krainsfeldskim in pod deželnimi glavarji: baron Anton Codelli-Fahnenfeld, baron Wurzbach, dr. Razlag, grof Aleksander Auersperg, vitez Kaltenecker in grof Thurn. Rad je mož pripovedoval in se ponašal, koliko udov cesarske rodovine je stanovalo uže v dvorcu, katerega je navadno imenoval „moja hiša“. Posebno pa se je rad pohvalil, da je bil portir takrat, ko je bil cesar s presvetlo cesarico o priliki prvega potovanja na Kranjsko leta 1856 nekoliko dni v Ljubljani in natančno znal je za vse posameznosti, kje so stanovali v dvorcu visoki gostje in drugi dostojanstveniki. Pred leti odlikoval ga je cesar s srebrnim križcem za zasluge. Pogreb bode v soboto.

— (Mesečni živinski semenj) včeraj bil je slabo obiskan; temu ni čuda, ker se je vršil stoprav zadnji ponedeljek veliki letni semenj. Živine prignalo se je le 383 glav, večinoma kónj. Goveje živine je bilo malo, a kupčija s konji precej živahna, ker ni manjkalo kupcev z Laškega.

— (Znorel) je včeraj v Zvezdi kmetski fant Fran Zorman iz Št. Jurija pri Kranji. Popeval je žalostne pesmi in trdil da poje novo mašo; policajem, kateri so ga prijeli, je pa rekel, da je — Rosza Sándor! — Policija je oddala reveža v norišnico.

— (Ukraden konj.) Kakor poroča c. kr. žandarmerija iz Zagorja tukajšnji policiji, ukradli so neznani lopovi gospe Julijancičevi v Št. Gotardu (okraj brdski) rudečkasto-sivega konja. Ljudje sumijo, da ga je odpeljal cigan Marka Jurkovič.

— (Nov cestni odbor) volili so pred kratkem za okraj Kranjska Gora. Posestnik Miha Razinger je postal predsednik, posestnik in kupec Tone Treven iz Jesenic pa njegov namestnik.

— (Občinska volitev.) Na Dobravi je pri zadnji občinski volitvi zvoljen za župana posestnik Peter Dolinar, posestniki Tone Rotar, Josip Seunig in Ivan Remc pa za občinske svetovalce.

— (Nezaslišani škandal) prouzročil je zadnjo nedeljo mlad delavec Fr. Hr. v cerkvi v Domžalah pri zjutranji in popoldanski božji službi. Bojimo se, da bi zalili čute naših bralcev, ko bi opisovali početje tega fantalina; toliko omenimo, da se zamore le blazen človek tako vesti, — ljudje so tudi splošno tega menenja, da se je Fr. Hr. zmešala pamet.

— (Čudna smrt.) V Mošnjah našli so 8. t. m. laškega delavca Jakoba Mazzulinija vtonjenega v neki kadi. Mož je bil doma iz Magnane na Laškem in 64 let star. Sodijo, da se je pri umivanju preveč nagnil čez kadi; pri tem je zgubil ravnotežje ter padel v posodo. Revez se potem ni mogel več vzdigniti in vtonil je v ozki kadi.

— (Požarna kronika.) O uže naznanjenem požaru v Dolnji Vasi pri Železnikih poroča se nam od druge strani, da je zapazil posestnik Tone Rant ogenj v skednju Frana Pogačnika, in čeravno je takoj požar vaščanom naznanil, vendar ni bilo mogoče ognja pogasiti, ker je pihal hud veter. Prihiti so iz bližnjih Selc na pomoč z občinsko brizgalnico, in po dveurnem hudem delu omejili so ogenj na hišo Pogačnikovo in Rantovo. Škode je kacij 900 gold.; zavarovan je bil samo Rant za 300 gold. Sumi se, da je zažgal neznan človek, katerega so videli pol ure poprej hoditi okoli hiše.

— Dne 28. aprila zvečer pa je pogorel hlev posestnika in mlinarja Blaža Vičiča v Sozah (okraj Ilirska Bistrica). Škoda se ceni na 320 gold. Zavarovan je bil Vičič za 350 gold.

— (Cerkveni rop.) V noči med 5. in 6. maj. vlomili so neznani lopovi v podružnico sv. Mohorja in Fortunata v Podragi (okraj Postojna). Z lesenim drogom so raztrgali mrežo v oknu in stopili v cerkev. Iskali so dolgo zastoj po vsi cerkvi po dragocenostih, potem so pa razbili tabernakelj, mence, da bode notri kaj zlatenine. A bil je prazen in trud roparjev zastoj. Pometali so vse po altarji in konečno odšli brez uspeha. Odnegli so samo cinasto posodico, vredno 3 gold. 50 kr. Upati je, da bodo kmalu prišli predrznim roparjem na sled.

— (Z Dolenjskega) nam dohaja radostna vest! Milo se je storilo narodnjaku, ako je leta in leta opazeval nedodelano poslopje prvega „Narodnega doma“ v Novem Mestu ter moral poslušati porogljive opazke nasprotnikov o narodni „razvalini“. Neumornemu delovanju nekaterih rodoljubov — v prvi vrsti gre zasluga novomeškemu županu g. dr. Pozniku — se je vendar posrečilo, pridobiti domačemu podjetju toliko podpore, da je dostojna izvršitev važne te zgradbe zagotovljena. Sedaj razpošilja odbor sledeče „Vabilo“: „Ker se je dozdaj 120 delničarjev za delniško društvo „Prvi narodni dom v Rudolfovu“ oglasilo in ker to števílo, z ozirom na to, da je za dozidanje „Narodnega doma“ v Rudolfovu od druge strani 4000 goldinarjev zagotovljenih, v to zvrho zadostuje, se podpisani usojajo povabiti k prvemu občenemu zboru 18. maja 1884. ob 10. uri dopoldne v čitalnični dvorani v Rudolfovu, da se 1.) določijo pravila in da se sklene delniška pogodba, in da se 2.) izvrši volitev začasnega upravnega odbora. Kdor sam ne bi mogel priti k občenemu zboru, naj blagovoli priloženo pooblastilo izpolniti in do 17. maja 1884. podpisnemu poslati, v nasprotnem slučaju smatralo bi se, da se s tem vjema, kar bode večina navzočih sklenila. Ob enem se prosi, da blagovoliijo vsi tisti, ki so delnice podpisali, od 1. junija počenši vsak mesec najmanj 2 gold. na vsako delnico pošiljati c. kr. notarju dr. Albinu Pozniku v Rudolfovu. Rudolfovo, 6. maja 1884. Dr. Albin Poznik, Karol Rudež, Viktor Rohrmann.“ — Naglaševaje izredno

važnost patrijotičnega podjetja želimo srečen uspeh vrlim dolenjskim rodoljubom in „Narodnemu domu“ v Novem Mestu!

— (Razstava v Filadelfiji.) V Filadelfiji priredi pod vodstvom Franklinovega zavoda država Pennsylvanija mednarodno električno razstavo v času od 2. septembra do 11. oktobra 1884. Natančneje o tej razstavi se lahko poizvé pri trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 9. maja. Nj. veličanstvo cesar in cesarska obitelj opravili so danes v jutro pri krsti cesarice Marije Ane v dvorni kapeli tihe molitve, potem se je občinstvu dovolil pristop, ki je mnogobrojno privrelo kropit.

Zagreb, 9. maja. Nezavisna národna stranka objavlja volilni program, v kojem ona terja za Hrvatsko jednako stališče z Ogersko.

Berolin, 9. maja. Generalni adjutant grof Goltz potuje na povelje cesarjevo na Dunaj, da prisostvuje pogrebu umrle cesarice Marije Ane.

Shanghai, 8. maja. Preliminarna dogovarjanja zaradi Tonkinga pričela so se v Tientsinu.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 9. maja.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	81.70
„ „ „ srebro	81.70
Zlata renta	101.80
5% avstr. renta	96.25
Delnice národne banke	856.—
Kreditne delnice	321.—
London 10 lir sterling	121.55
20 frankovci	9.64 ⁵
Cekini c. kr.	5.72
100 drž. mark	59.45

Uradni glasnik

z dne 9. maja.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri okr. sodniji na Vrhniki za katastersko občino Kamnik; poizvedbe dne 19. maja ob 8. uri.

Pod varstvom: Herman Gradišnik, bivši učitelj v Senožcah, zaradi blaznosti; varuhom mu je postavljen Luk. Gradišnik z Vranskega. — Mihi Valentinčiču, posestniku iz Gorič št. 5 (okr. kranjski), postavil se je zaradi zapravljenosti varuhom Primož Gros iz Srednje Vasi.

Prostovoljne dražbe: V Kranji g. Ant. Ažmana malin in žaga v „Lajhi“, tovarna lesenih cvekičev, tovarna na pšeno, hiša, vrt v „Deli“, vrtno in gorsko zemljišče in stopa za pšeno (5000 gold.) dne 29. maja popol. od 2. do 4. ure v „Lajhi“; vadij je 250 gold.

Eks. javne dražbe: V Postojni posestvo Štef. Klepčarja iz Radohove vasi (2243 gold.) dne 26. maja; posestvo Antona Morela iz Neverk (1870 gold.) dne 30. maja; zemljišče Neže Želčeve z Slavine 3. junija; zemljišče Jur. Bobka iz Kala dne 9. junija (3. narok); zemljišče Fr. Kalistra iz Koč (635 gold.) dne 10. jun. (3. narok); zemljišče Mat. Beléta iz Slavine (940 gld.) dne 11. jun. — V Kostanjevici posestvo Fr. Zagorca iz Stare Vasi (1225 gold.) dne 28. maja, 25. jun. in 30. jul.; zemljišče Mart. Juratoveca iz Novega Sela (280 gold.) dne 28. maja, 25. jun. in 30. jul. — V Kranji posestvo Ivan. Hočevarja iz Spod. Bernika (3850 gold.) dne 30. maja, 30. junija in 30. jul. — V Črnomlju zemljišče Jak. Judničeve iz Rožanca (599 gold.) dne 27. jun., 25. jul. in 22. avgusta.

Tujci.

Dne 7. maja.

Pri Maliči: Volani, zasebnik; Polzer, fabrikant, in Reich, trgovec, z Dunaja. — Chenery, zasebnik, s soprogo, z Laškega. — Vitez pl. Regnard, zasebnik, iz Trsta. — Friedmann, potovalec, iz Dombovára. — Poklukar, kaplan, iz Idrije. — Kermeg, mesar, iz Sv. Benedikta.

Pri Slonu: Kempny, zasebnik; Reiner, Wolf in Lilleg, potovalci, z Dunaja. — Stangorski, potovalec, z Ogerske. — Hieber, potovalec, in Valduga, c. kr. nadintendant, iz Gradca. — Schauta, nadlogar, iz Hammerstiela. — Zitz, voj. župnik, iz Zadra. — Debeljak, župnik, iz Predvdora.

Pri Avstr. carji: Berger, zasebnik, s soprogo, iz Št. Ivana. — Aumann Jos. in Leop. iz Maribora. — Kanduscher, komi, iz Celja.

Umri so:

Dne 8. maja. Marija Žabar, delavka, 25 l., Kravjske ulice št. 9, jetika. — Marija Grašič, delavka, 41 l., Kravja Dolina št. 11, za rakom.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
7. maja	7. zjutraj	742.02	+11.6	svzh. sl.	obl.	
	2. pop.	741.69	+17.2	„	d. js.	0.00
8. maja	9. zvečer	743.48	+11.8	vzh. sl.	„	

Pri nas se dobivajo tudi knjige iz zaloge

„Matiče Slovenske“

in sicer:

Národní Koledar in Letopis „Matiče Slovenske“ za 1867. l. 20 kr.

— za 1868. l. 50 kr.

Letopis „Matiče Slovenske“ za 1871. l. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.

— za 1872 in 1873. l. Z eno sliko in eno tablico geometričnih podob. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.

— „Matiče Slovenske“ za 1874. l. 50 kr.

— za 1875. l. Uredila J. Tušek in M. Pleteršnik. 50 kr.

— za 1876. l. Uredil M. Pleteršnik. 50 kr.

— za 1877. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.

— za 1878. leto. I. in II. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.

— za 1878. l. III. in IV. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.

— za 1879. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.

— za 1880. l. — — — — — 50 kr.

— za 1881. l. — — — — — 1 gld.

Zgodovina slovenskega naroda. Spisal J. Trdina. 60 kr.

Vojvodstvo Kranjsko. Po spisu Jož. Erben. 20 kr.

Vojvodstvo Koroško. Po spisu Jož. Erben. 20 kr.

Slovenski štajer. Spisali rodoljubi. I. snopič. 25 kr.

— Spisal dr. Ivan Gršak. III. snopič. 30 kr.

Slovanstvo. I. del. Spisali Jan Majciger, Maks Pleteršnik in Bož. Raič. 50 kr.

Germanstvo in njega vpliv na Slovanstvo v srednjem veku. Spisal J. V. 10 kr.

Telegrafija. Spisal dr. Sim. Šubic. (Iz Letopisa 1875. I. Posebej vezana) 30 kr.

Slovnica češkega jezika z berilom. Spisal Fr. Marn. 60 kr.

Slovnica ruska za Slovence. Spisal Fr. Majar. 1 gld.

Razna dela pesniška in igrokazna Jovana Vesela-Koseskega. Z njegovo podobo. 2 gld.

Dodatek (k tem delom) 20 kr.

Vodnikove pesni. Uredil Fr. Levstik. 50 kr.

Dr. Lovro Toman. S podobo. 40 kr.

Dr. Etb. H. Costa. S podobo. 40 kr.

Kopitarjeva spomenica. Uredil J. Marn. 40 kr.

Olíkani Slovence. Spisal Iv. Vesel. 40 kr.

Vpliv vpljanóljivih pijač. Spisal dr. M. Samec 10 kr.

Potovanje okolo svetá v 80. dneh. Iz francoskega prevél D. Hostnik. 40 kr.

Strup. Vesela igra v enem dejanji. Prosto poslovenila Lujiza Pesjakova. 10 kr.

Slovenska slovnica, po Miklošičevi primerjalni spisal Jan Šuman. 1 gld. 50 kr.

Znanstvena terminologija s posebnim ozirom na srednja učilišča. Spisal A. Cigale. 1 gld.

Prirodnoznanški zemljepis. Spisal J. Jesenko. 1 gld.

Zemljevidi: Evropa, Azija, Amerika, Afrika, Avstralija, Rusija, Turčija in druge vzhodne dežele, Britanija in Škandinavija, Svica, Španija in Portugalsko, Nizozemsko in Belgija, Italija, Nemško cesarstvo, po 10 kr.

Zgodovina avstro-ogerske monarhije. Spisal Janko Kersnik (drugi popravljeni natis). 20 kr.

Geometrija za učiteljska. Sestavil L. Lavtar. 1 gld. 20 kr.

Somatologija. Spisal dr. Jan Woldrich, poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

Prirodopis živalstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

Prirodopis rastlinstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Iv. Tušek. 85 kr., vezana 1 gld.

Rudninoslovje, po Fellöckerji, spisal Fr. Erjavec. 40 kr.

Štirje letni časi. Po Rossmässlerji predelal Ivan Tušek. 40 kr.

Schoedler, Knjiga prirode. Štirje snopiči. 1 gld. 70 kr.

— Posamični snopiči:

I. Fizika. Poslovenil Iv. Tušek. 40 kr.

II. Astronomija in kemija. 40 kr.

III. Mineralogija in geognozija. Poslovenil J. Zajec. 40 kr.

IV. Botanika in zoologija. Poslovenila I. Tušek in Fr. Erjavec. 50 kr.

Oko in vid. Spisal J. Žnidaršič. 25 kr.

Nauk o telovadbi. Drugi del (s 164 podobami). 40 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.